

نه به جنگ

گروه خبر: بیش از ۳۰۰ تن از فعالان جامعه مدنی ایران در واکنش به تهدیدات دولت آمریکا بیانیه‌ای خطاب به دبیرکل سازمان ملل که رونوشت آن برای کمیساری عالی حقوق بشر سازمان ملل نیز ارسال شده، منتشر کردند که متن آن به شرح زیر است:

آقای آنتونیو گوترش / دبیرکل محترم سازمان ملل متحد با سلام و احترام

این بیانیه از سوی صدها تن از استادان دانشگاه، حقوقدانان و وکلا، مدافعان حقوق بشر، روزنامه‌نگاران، فعالان سیاسی مستقل تنظیم شده است که شامل عده‌ای از منتقدین سیاست‌های حاکمیت هم می‌شوند و برخی طعم حبس یا محرومیت‌های گوناگون را چشیده‌اند. مخاطب این نامه، ابتدا دبیرکل و مجمع عمومی و کمیساری عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، سپس دولتمردان آمریکا، ملت آمریکا و افکار عمومی جهانیان است.

۱ تجربه تاریخی ایران در مواجهه با جنگ: ما تجربه ۸ سال جنگ در برابر رژیم صدام حسین را داریم که حتی زمانی که متوسل به حمله شیمیایی شد، مورد حمایت همه قدرت‌های جهانی بود. هنوز عده زیادی از آثار آن حملات شیمیایی که تأمین کننده آن دولت آلمان بود، رنج می‌برند. این جنگ صرفاً رژیم صدام نبود، زیرا او نیروی نیابتی قدرت‌های شرق و غرب بود و حمایت تسلیحاتی و سیاسی می‌شد. ما مصائب جنگ را لمس کرده‌ایم و مایل به جنگی دوباره نیستیم. ایران در سده اخیر آغازگر هیچ جنگی نبوده، اما تجربه گذشته نشان داده است که اگر مورد تجاوز بیگانه قرار گیرد، با تمام قوا در برابر آن می‌ایستد.

۲ مسئله هسته‌ای و برجام: سیاست‌های دوگانه غرب، که برنامه هسته‌ای صلح آمیز ایران را که تحت نظارت آژانس بوده تهدید جلوه می‌دهد اما تسلیحات هسته‌ای اسرائیل را که عضو آن بی‌تی و تحت هیچ نظارتی هم نیست نادیده می‌گیرد، نه تنها ایران را تحت فشار قرار داده، بلکه به گسترش افراط‌گرایی نیز دامن زده است. در همین راستا پس از چند سال مذاکرات سخت و فشرده در گروه ۵+۱، ایران با آمریکا و اروپا به توافق برجام دست یافت. اما دولت ترامپ بدون هیچ دلیل موجهی از این توافق خارج شد، در حالی که ایران همچنان به برجام پایبند مانده. دولت ایالات متحده علاوه بر خروج از برجام، شدیدترین تحریم‌ها را به ملت ایران تحمیل کرده که محرومیت‌های دارویی، حیاتی و صنعتی کشور را در بر می‌گرفت.

۳ موضع منتقدان داخلی درباره دموکراسی و مداخله خارجی: ما، با وجود انتقاداتی که به حاکمیت و سیاست‌هایش داریم، بر این باوریم که استقلال، امنیت و دموکراسی ایران باید توسط خود مردم بدون مداخله خارجی شکل گیرد. دموکراسی با مداخله قدرت‌های بیگانه به دست نمی‌آید، آن هم از سوی قدرت‌هایی که آشکارا خوی جباریت نشان می‌دهند و از رژیم جنایت‌پیشه اسرائیل حمایت می‌کنند و سلاح‌های پیشرفته و حمایت‌های مالی و سیاسی را در پشتیبانی از آن ارسال می‌کنند در حالی که نسل‌کشی اسرائیل از سوی تمام نهادهای بین‌المللی حقوق بشر و دیوان بین‌المللی کیفری محکوم شده و با اعتراضات مردمی و دانشجویی گسترده در آمریکا و اروپا مواجه گردیده است. ملت ایران با تاریخی کهن و بسیار قدیمی‌تر از اکثر کشورهای کنونی جهان، که هگل می‌گوید «تاریخ جهانی با ایران آغاز می‌شود» و کانت و نیچه و بسیاری از اندیشمندان بزرگ از تاریخ در خشان آن می‌گویند، نیازی به دلسوزی چنین نیروهایی ندارد.

۴ نگرانی برای صلح جهانی: ما فقط نگران ایران نیستیم، بلکه نگران صلح جهانی هستیم. در ۱۵ ماه گذشته، رژیم اسرائیل در عربان‌ترین شکل، تمام هنجارهای حقوق بشری و قواعد حقوق بشردوستانه بین‌المللی و ارزش‌های صلح، دموکراسی و انسانیت و اعتبار نهادهای بین‌المللی را زیر پا گذاشته و با حمایت آمریکا و برخی دولت‌های اروپایی به نقض حقوق بشر ادامه داده است. اکنون با فردی در رأس دولت آمریکا مواجه هستیم که بر خلاف ادعای صلح در دوره رقابت‌های انتخاباتی، می‌خواهد مسائل بین‌المللی را با زور و بمب و جنگ حل کند. رفتارش درباره گرینلند، کانادا، اروپا، اوکراین، غزه نیز نشان می‌دهد به جای دیپلماسی و ادبیات حقوقی، از ادبیات زور استفاده می‌کند. او چندبار گفته است ایران یا مذاکره می‌کند یا بمباران می‌شود. این اظهارات نقض آشکار منشور ملل متحد و تهدیدی برای صلح جهانی است.

۵ اعلام موضع: ما امضاکنندگان این بیانیه، برای دفاع از ایران، دفاع از انسانیت، دفاع از صلح جهانی، در صورت هرگونه تعرض به ایران، فارغ از اختلاف دیدگاه‌های خود با حکومت، با تمام قدرت از کشورمان دفاع می‌کنیم و از همه جهانیان می‌خواهیم در برابر جنایات دولت اسرائیل و تهدیدهای جنگ‌طلبانه دولت جدید آمریکا ایستادگی کنند. تجاوز به ایران و هر اقدامی علیه توان دفاعی کشور ما، دیگر اقدامی علیه حکومت نیست، بلکه اقدامی علیه ملت ایران است و منطقی‌تر به آشوبی بزرگ کشیده و جهان را متضرر خواهد کرد.

اسامی کامل امضاءکنندگان بیانیه در سایت روزنامه «هم‌پهن» منتشر شده است.

مردم جهان

گزارشی از آخرین وضعیت مردم غزه، پس از حمله‌های اخیر اسرائیل

تداوم رنج و جنگ علیه کودکان

با بمباران‌های شدید و عملیات زمینی در نوار غزه، دست کم ۳۲۲ کودک کشته شده‌اند

قصی داشته، غیرقابل تصور و همچنان رو به افزایش است. خانه‌ها ویران شده‌اند، زیرساخت‌های حیاتی از بین رفته است و کودکانی که در پی بازگشت به جامعه خود هستند، اکنون با کمبود شدید غذا، آب آشامیدنی سالم و سرپناه مواجه‌اند. با شکسته شدن آتش‌بس در ژانویه، این خانواده‌ها بار دیگر با بمباران‌های بی‌وقفه و دست‌های تخلیه‌رو به‌رو هستند.

«جانا»، دختری ۱۱ ساله که از شمال غزه به شهر دیرالبلیح در مرکز نوار غزه آورده شده، می‌گوید: «خانه‌مان کاملاً تخریب شده است. زندگی اینجا خیلی سخت است. آب لوله‌کشی نداریم، پدرم مجبور است آن را بخرد». جان می‌گوید که در میان خرابه‌های خانه‌شان جست‌وجو کرده تا چیزی -لباس، کتاب یا حتی یک اسباب‌بازی- پیدا کند. مادر میان ویرانی‌های گسترده، چیزی برای نجات دادن باقی نمانده است.

«جهان» مصمم است که برای خانواده‌اش منبع قدرت باشد، اما اعتراف می‌کند که این کار یک چالش بزرگ است. خانه آن‌ها هم نابود شده است. او تصویری از ساختمان آپارتمانی که پیش از جنگ در آن زندگی می‌کردند، نشان می‌دهد اما حالا دیگر فقط ویرانه‌ای از آن باقی مانده است: «حالا در یک چادر زندگی می‌کنیم. اینجا سرد است و آب لوله‌کشی نداریم. شرایط زندگی بسیار بد است. اما ما ترجیح می‌دهیم اینجا بمانیم، چون دست‌کم هنوز خانه‌مانست. وقتی فهمیدم خانه‌مان تخریب شده، ویران شدم. خاطرات زیادی آنجا داشتیم. اما فقط در خلوت گریه کردم، چون باید به‌خاطر بچه‌ها قسوی می‌ماندم». جهان می‌گوید که شب گذشته، دخترش با گریه از خواب پرید، زیرا طوفانی شدید چادرشان را در هم می‌کوبید: «او خیلی ترسیده بود. احساس ناامنی شدیدی داشتیم، انگار هر لحظه ممکن بود باد چادر ما را ببرد. شوهرم مجبور شد

آنطور که یونسف در گزارشی نوشته، از دوم مارس، هیچ کمکی اجازه ورود به نوار غزه را نداشته است که این طولانی‌ترین دوره مسدود شدن کمک‌ها از آغاز جنگ محسوب می‌شود. در نتیجه غذا، آب سالم، سرپناه و خدمات پزشکی به شدت کمیاب شده است. در نبود این نیازهای اساسی، سوءتغذیه، بیماری‌ها و سایر شرایط قابل پیشگیری به شدت افزایش خواهند یافت و احتمال مرگ‌ومیر کودکان بیشتر خواهد شد. این نهاد در این گزارش از کشورهای بی‌طرف خواسته از قدرت خود برای پایان دادن به این جنگ و تضمین رعایت قوانین بین‌المللی استفاده کنند تا از جان کودکان محافظت شود: «جهان نباید دست روی دست بگذارد و شاهد ادامه کشتار و رنج کودکان باشد.»

▼ می‌مانیم، چون دست کم هنوز خانه ماست
«در تمام طول جنگ، فقط به لحظه بازگشت به خانه فکر می‌کردم. دلم برایش تنگ شده بود.» این را «قصی»، یک پسر ۱۰ ساله، می‌گوید: «و مدام به دوچرخه‌ام فکر می‌کردم.»

قصی و خانواده‌اش دوبار آورده شده‌اند؛ ابتدا به شهر رفح، جایی که در چادری پناه گرفتند، سپس به خان یونسف در جنوب نوار غزه نقل‌مکان کردند. صف‌های طولانی برای آب، بخشی از زندگی روزمره‌شان بود. ترس دائمی از بمباران نیز همین‌طور. زمانی که در ژانویه ۲۰۲۵ اعلام آتش‌بس شد، خانواده قصی مستقیماً به خانه‌شان در شمال غزه بازگشتند. اما وقتی رسیدند، تقریباً هیچ چیزی باقی نمانده بود: «خانه ما کاملاً سوخته بود. حتی دوچرخه‌ام هم در میان خرابه‌ها در خیابان افتاده بود. دلم شکست، چون هیچ چیز پیدا نکردم؛ نه کتاب‌هایم، نه اسباب‌بازی‌هایم، نه لباس‌هایم و نه تخم». یونسف که در حال همکاری با شرکای خود برای ارائه حمایت روانی-اجتماعی به کودکان و خانواده‌هاست و مشاوران و روان‌شناسان را برای درمان علامت‌های شدید استرس پس از سانحه آموزش می‌دهد، در گزارشی نوشته، هزینه‌ای که جنگ برای خانواده‌هایی مانند

محبوبه فراهانی
خبرنگار اجتماعی

«هیام»، «حنین»، «سعاد» و «تهانی»، به آتش‌بس در غزه دل خوش کرده بودند؛ بعد از ماه‌ها جنگ و کشتار بی‌وقفه، فکری می‌کردند برمی‌گردند به سرزمین‌شان و روی تل‌های آوار، دوباره پرچم زندگی می‌کوبند اما حالا امیدشان ناامید شده، با تمام مقاومت‌ها و تلاش‌شان برای بازگشت به زندگی عادی.

از زمان ازسرگیری بمباران اسرائیل از ۱۸ مارس، حملات شدید و گسترده اسرائیل به غزه جان صدها غیرنظامی از جمله زنان و کودکان را گرفته؛ بیش از ۱۴۲ هزار نفر دوباره آورده شده‌اند، بی‌آن که جایی برای پناه بردن داشته باشند. از اوایل مارس هیچ کمکی وارد غزه نشده است؛ این طولانی‌ترین توقف کمک‌های بشردوستانه از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ است و بخش زنان سازمان ملل اعلام کرده، تنها برای شش روز دیگر مواد غذایی باقی مانده است.

زندگی و سلامت زنان و کودکان در معرض خطر جدی است. جمعیت خسته و درمانده، هیچ فرصتی برای آسایش از جنگ و ویرانی ندارد. زنان باردار به‌ویژه آسیب‌پذیرترند؛ ۵۰ درصد آن‌ها با بارداری‌های پرخطر مواجه‌اند و سوءتغذیه در میان زنان و کودکان به شدت گسترش یافته است.

با فروپاشی آتش‌بس و ازسرگیری بمباران‌های شدید و عملیات زمینی در نوار غزه، گزارش‌ها حاکی از آن است که دست کم ۳۲۲ کودک کشته و ۶۰۹ کودک زخمی شده‌اند. این خبر را یونسف اعلام کرده و گفته که این به معنای میانگین روزانه حدود ۱۰۰ کودک کشته یا معلول طی ۱۰ روز، یعنی از ۲۰ تا ۳۰ مارس است. بیشتر این کودکان آورده شده و در چادرهای موقت یا خانه‌های ویران شده پناه گرفته بودند. پس از نزدیک به ۱۸ ماه جنگ، گزارش‌ها نشان می‌دهد که بیش از ۱۵ هزار کودک کشته، بیش از ۳۴ هزار نفر زخمی و نزدیک به یک میلیون کودک بارها آورده شده و از حقوق اولیه خود محروم شده‌اند.

گسترش یافته است

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه

در میان زنان و

کودکان به شدت

مواجه‌اند و سوءتغذیه